

CO SE CHYSTÁ?

7. 2. 2010

„Poplesová mše sv.“

V kostele sv. Kateřiny ve **Mříčné** bude výjimečně v 10.30 h.

Jste všichni srdečně zváni!

19. 2. 2010

Maturitní ples Oktávy a 4.B Gymnázia a SOŠ Jilemnice

V 19.00 h v SD JILM v Jilemnici.

Zahraje *Koneckonců*, vstupné 90 Kč (předprodej), 110 Kč (na místě).

Více na www.maturitak.vitej.net.

21. 2. 2010

Rytmická mše sv. v Jilemnici

Na první neděli postní od 9.00 h doprovodí spolčo Vavřineček mši svatou v Jilemnici v kostele sv. Vavřince. Přijďte prožít setkání s Kristem s námi!

Další rytmičké mše by se měly konat:

11. 4. 2010 (2. neděle velikonoční)

13. 6. 2010 (11. neděle v mezidobí)

Těšíme se na společně prožité chvíle!

17. 4. 2010

Springfest III

Hudební festival Springfest III se koná v **Divadle Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou** **od 18:00 h.** Čekají vás kapely *Bruska*, *Fadžitulikistulán*, *Šatlava* a *Projevy radosti*.

Dále také soutěž o paraglidingový seskok, zábavný doprovodný program, vzácní hosté a bohaté občerstvení.

Více na www.springfest.wz.cz.

26. 6. 2010

Tradiční táborák v Peřimově

Hostem letošního tradičního táboráku by měl být *P. Karel Moravec*, biskupský vikář královéhradecké diecéze pro pastorači. Začínáme mši sv. v 18.00 h ve Mříčné.

Sledujte www.spolco.jilemnicko.cz.

Máte zájem o aktuální informace?

Navštivte www.spolco.jilemnicko.cz!

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naši činnost dozvíte na adrese <http://www.spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šířitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

12

Vavřineček

Občasník spolča z Jilemnicka

číslo 1 (27) 6. února 2010

SPOLČO

- **společenství mládeže**
z Jilemnicka

Milí příznivci občasníku Vavřineček,

první měsíc v novém roce je za námi. Možná se vám v něm podařilo zhodnotit rok minulý, nebo jste stihli dodělat úkoly, které na vás čekaly. Je také možné, že na tuto možnost stále ještě hledáte čas. Nebojte se! I v novém roce bude mnoho výročí, které nám k tomu poskytnou příležitost. Příležitost zamyslet se nad tím, za co můžeme děkovat, za co máme prosit a jak máme nabídnout svoji cestu Bohu tak, aby se ta Jeho a naše protnulý.

Nezapomínejte, že každý den můžeme jít za Kristem!

Mnozí listujete naším občasníkem na našem již 7. společenském večeru. Přejeme Vám, ať se Vám ples líbí a ať zde zažijete něco pěkného!

Příjemné čtení přeje redakce

1

Jeruzalémská bible

K vánočním svátkům roku 2009 bylo vydáno špičkové dílo pro katolickou církev v naší republice, tzv. Jeruzalémská bible. Jde po mnoha desetiletích o první katolický překlad Starého i Nového zákona s poznámkami, což je pro nás důležité. To v ekumenickém vydání nenajdete. Když uvážíme, že poslední katolické překlady od profesorů Hejčla, Sýkory, Hegera, Škrabala, Cola, Petru a pro nás nejnámějšího biblisty profesora Václava Bognera (od prof. Bognera užíváme dnes v liturgii při mši svaté jeho

překlad do češtiny přímo z originálních jazyků) vyšla v češtině před druhou světovou válkou – tedy před 70-80 lety, pak toto nově vydané dílo je opravdu mimořádné a poznámky vycházejí z těch nejnovějších biblických bádání (např. nález Kumránských svitků u Mrtvého moře v roce 1947). Jeruzalémská bible má mnoho map, přehledů, rejstřík a vychází ve dvou verzích – obyčejná stojí 650,- Kč a

luxusní provedení se záložkami, v kůži a zlatou ozízkou stojí 1.400,- Kč. Byla vytištěna v Číně.

Ať nás neplete název „Jeruzalémská“. Tento název označuje původ bible z francouzské Jeruzalémské biblické školy. Ve Francii po prvním vatikánském koncilu v roce 1870 vznikla skupina teologů, tzv. Jeruzalémská biblická škola. V té době byly totiž zpochybněny některé části Bible, zvláště po stránce historické, zasáhla i vlna modernismu. Tato Jeruzalémská biblická škola velice kriticky přeložila z originálů Starý zákon (z hebrejštiny a aramejštiny) a Nový zákon (z řečtiny) do francouzského jazyka a opatřila je poznámkami. Z francouzštiny byla překládána do mnoha dalších

jazyků i s poznámkami. I přes totalitu Češi nechtěli zůstat pozadu a od 70. let minulého století se i u nás tajně překládala Jeruzalémská bible i s poznámkami, ale upravená v české formě, v české verzi. Po revoluci pak postupně vyšlo 17 sešitků této bible a nyní je hotová celá.

Tim nechceme říkat, že ekumenickému překladu Bible už bylo „odzvoněno“, vážíme si i této práce, protože v totalitě jsme ani jiný Starý zákon neměli. Pokud však zamýšlíte koupit pro rodinu a pro své studium Písmo svaté Starého a Nového zákona, pak jednoznačně dejte přednost „Jeruzalémské bibli“. Nenechte se zlákat „Bibli XXI. století“. Z ní se nedá vycházet, ani nelze text ve společenství citovat. Ekumenický překlad vychází z protestantských vydání Pisma, která obvykle neobsahují knihy a úryvky z řeckého překladu Septuaginty (sedm knih a některé přídavky, tzv. deuterokanonické knihy), které má obsahovat překlad katolický. Ekumenická bible buď tyto knihy vůbec nemá, nebo je má až v dodatku. V Jeruzalémské bibli jsou tyto deuterokanonické knihy zařazeny ve správném pořadí Starého zákona.

Těšíme se i na pokračování začatého překladu českého biblisty prof. Václava Bognera, který už dobře poznáme z liturgických textů ze mše svaté. Dosud v roce 2006 vyšel v Karmelitánském nakladatelství „Pentateuch“ (tj. prvních pět knih Mojžíšových) s velice pěknými poznámkami. Prof. Bogner už se pokračování nedočkal, ale snad se – i přes nový překlad z francouzštiny – bude pokračovat dál a jednou se třeba i dočkáme toho, že budeme mít český katolický překlad s poznámkami přímo z originálních jazyků.

- P. Josef Mazura -

Článek převzat s laskavým svolením autora z farního časopisu ústeckých farností Život farností. Děkuje!

Poslední den roku: Vavříneček versus Salaš

Proč tento nadpis? Díky Bohu ne proto, že by vládly boje mezi těmito dvěma společenstvími, ale proto, že mnozí z našeho spolča jsou zároveň členy studentského klubu Salaš v Hradci Králové.

Místem konání Silvestru 2009 byla nádherná podhorská vesnička Peřimov nedaleko Jilemnice, kde nám za příbytek sloužilo zrekonstruované patro bývalého statku. Salašníci tu přebývali o nějaký ten den dřív. Ale jak to tedy všechno vlastně začalo? Jak jinak než dnem 31. 12. Oficiální úvod našeho společného „mega“ setkání vypukl v kostele svatě Kateřiny Alexandrijské ve Mříčné. Zde byla možnost, aby každý z nás ve svém nitru poděkoval našemu Pánu za uplynulý rok. Při mši svatě si každý mohl, a to nejen díky

Písmu, ale také při jasném a výstižném kázání otce J. Brožka (vojenského kaplana působícího v Hradci Králové), uvědomit svou pomíjivost v čase, omezenost našeho pozemského života, který tedy kupříkladu nemáme promrhat zbytečnými konflikty se svými blíznými, ale máme se snažit čas nám svěřený využít co nejzodpovědněji.

biskup, který byl v minulosti uváděn jako jeden z favoritů na pražského arcibiskupa.

Církevně politická situace českých katolíků je prý komplikovaná.

„Musíme říct, že uzavíráme dvacetiletou kapitolu, a jasně cítíme, že je potřeba hledat nové cesty, které také potřebují nové tváře,“ uvedl.

Nového pražského arcibiskupa vybere papež Benedikt XVI. Dostal návrhy od

českých biskupů i od věřících, rozhodnutí spočívá čistě na něm. Duka zdů-

raznil, že on sám nemá bližší informace o termínu jmenování, prý je neměl ani papežský nuncius, který navštívil jednání ČBK.

Miloslav kardinál Vlk podal v roce 2007 podle církevních pravidel rezignaci na svůj úřad, protože dovršil 75 let. Papež ale demisi nepřijal a prodloužil arcibiskupovo funkční období o dva roky. Ty vypršely loni.

Duka po jednání ČBK také konstatoval, že neklesá počet návštěvníků bohoslužeb a že se kostely doplnily novou generací. „Ale mohlo se povést mnohem víc. Musíme si říct, že ta doba 20 let byla ještě krátká na to, abychom překonali všechny překážky a potíže,“ prohlásil. Církev by se podle něj měla do budoucna více otevřít a ukázat společnosti, že je její součástí.

- převzato z Christnet.cz (ČTK) -

Tříkrálová sbírka v Jilemnici a okolních obcích

Výtěžek ze sbírky celkem: 203.526 Kč

Všem dárcům Pán Bůh odplať!

Výtěžek sbírky bude použit na úhradu nákladů spojených s činnostmi, které zajišťují **Diecézní charita Hradec Králové** (operativní pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí) a **Oblastní charita Jilemnice** (humanitární sklad ošacení, občanská poradna, mateřské centrum).

OBEC	POČET SKUPINEK	VÝNOS V Kč
Jilemnice	16	89.800
Vichová a Křížlice	3	20.837
Horní Branná	3	16.944
Benecko	3	14.932
Jablonec nad Jiz.	3	14.305
Poníklá	3	12.828
Mříčná	3	12.303
Rokytnice nad Jiz.	2	9.760
Peřimov	2	7.475
Harrachov	2	4.342

Statistika nuda není

Zde uvádíme přehled života našich farností. Je dobré, abychom věděli, co se v našich farnostech děje, jak to vypadá a také nás to jistě vybízí k zamyšlení, modlitbě a k spolupráci, aby se některá čísla zvedla. Modleme

se a snažme se o to, aby naše společenství byla jako opravdová rodina, abychom dobře dokázali přijímat nové lidi v našich kostelech, doprovázet je příp. ke křtu, ale i nadále, vždyť křtem nic nekončí, ba právě začíná...

	Mříčná			Jilemnice			Horní Branná		
	Křty	Svatby	Pohřby	K	S	P	K	S	P
2006	7 (1)*	0	1	3	0	11	1	0	3
2007	3 (1)	1	3	9	2	9	0	0	5
2008	0	0	3	6 (1)	3	7	2	0	4
2009	3 (2)	1	0	9	3	14	2	0	2

*číslo v závorce udává počet pokřtěných dospělých

Minulý rok byl také výjimečný návštěvou našich biskupů. Již delší dobu jsme v našich farnostech žádného biskupa nepřivítali, minulý rok však Jilemnicki navštívili všichni tři královéhradečtí biskupové: v červnu při pohřbu Toničky byli účastní arcibiskup Karel Otčenášek a pomocný biskup Josef Kajnek. Na pouť sv. Vavřince přijal pozvání otec biskup Dominik

Duka. Otec biskup Josef Kajnek zavítal do našeho regionu ještě jednou, a to 4. října do Mříčné, kde sloužil mši sv. u příležitosti zakončení celkové rekonstrukce kostela a udělil svátost birmování.

26. 9. navštívil Jilemnicki i bangladéšský biskup Paul Ponen Kubi C.S.C., který byl v ČR na pozvání národního ředitele PMD P. Jiřího Šlégra.

Celonárodní sbírka na pomoc Haiti v našich kostelech

Česká biskupská konference vyhlásila celonárodní kostelní sbírku na pomoc Haiti, která se uskutečnila ve všech farnostech během bohoslužeb v neděli 24. ledna 2010.

V našich farnostech se vybralo

celkem **28.377 Kč**. Všem dárcům srdečně **Pán Bůh zaplat.**

Příspěli jsme těm, kteří naši pomoc skutečně potřebují.

Jilemnice	17.577 Kč
Mříčná	5.460 Kč
Horní Branná	5.340 Kč

Výběr arcibiskupa oddaluje i situace uvnitř církve

Výběr nového pražského arcibiskupa, který nahradí Miloslava kardinála Vlka, oddaluje podle královéhradeckého biskupa Dominika Duky i vnitřní situace uvnitř české katolické církve. Duka po dvoudenním plenárním jednání České biskupské konference (ČBK) řekl, že většina jejích členů je

v úřadu už 20 let a že je třeba hledat i nové tváře. Zdůraznil ale, že jde o jeho osobní spekulace.

„My jsme generace, která svými zkušenostmi více leží v době totality než v době svobody. Takže myslím, ale spekuluju, že to je důvod, proč Vatikán do jisté míry hledá a je nerozhodný,“ řekl

Po mši sv. se celá skupina přesunula zpět do tepla k rodinnému krbu, kde se mohl každý dle libosti občerstvit nejrůznějšími specialitami, jež mnohdy putovaly do Peřimova přes půl republiky.

Po načerpání nových sil začal společný program plný zábavy, jehož hlavním organizátorem byla Maruška Lukešová. Vymyslela si na nás řadu zákeřných her, a to nejen vědomostních, kde v podstatě vědomosti nerozhodovaly, ale také soutěží ve zručnosti, síle a vytrvalosti.

Přítomní byli rozděleni do tří konkurenčních skupin a dle daných instrukcí měli například vytvořit ohavné hybridy stojící na čtyřech hlavách, pěti rukou, sedmi nohou apod. Ačkoliv v průběhu logistického hemžení všech možných končetin vznikly velmi bizarní situace, všechny to zcela jistě pobavilo a mnohdy rozesmálo na hranici chronického záchvatu smíchu. Neboť vidět důstojného kapitána Brožka, jak stojí na hlavě, mávající jednou rukou ve vzduchu, druhou křečovitě držící nejbližší pevný bod a strkajícího nohy kamsi na hromadu lidských těl, je opravdu těžko zapomenutelný zážitek...

Po zdárně provedených artistických výkonech byli všichni rádi, že si mohou

odpočinout u zpěvu, jehož se ujali profesionálové z Vavřínečku pod vedením nepřehlédnutelného Jendy Lukeše.

S blížícími se posledními hodinami konce roku bylo záhodno naopak se ztišit a zrekapitulovat, či meditovat nad tím, co nám tento rok přinesl, nebo naopak odňal. Co krásného jsme mohli prožít, kdy jsme obstáli v životních zkouškách, nebo kdy jsme upadli pod tíhou svého kříže, abychom mohli zase znovu s hlavou vztyčenou povstat. Jako pomůcka nám posloužil chytře připravený papír s písmeny, která pomohla asociovat prožité skutečnosti, a též Bible, kde bylo jistě každému vše zodpovězeno dle potřeby.

Po zamyšlení následovala společná modlitba, v níž byl poskytnut prostor poděkovat Bohu za prokázané milosti, obdržené dary, za milosrdenství a lásku, které my nejsme absolutně hodní, ale již On nás neustále zahrnuje.

Po modlitbě se sborově odešlo na nejbližší kopec vypálit také křesťanskou salvu pyrotechnických radůstek, čehož se ujali nejpovolanější z povolaných, tedy příslušníci armády. Deštivé počasí však nejrůznějším tráskavinám nepřálo, takže po novoročním příchodu v improvizované podobě přímo z lahví si ještě někteří odvážlivci přátelsky poblahopřáli přímo v potocích ledové vody stékajících nemilosrdně jak z kopce, tak i z nebe, a poté následoval rychlý úprk zpět do sucha.

Společný program byl u konce a nyní již bylo na každém, jak první okamžiky v právě narozeném roce využije. Zda jistě podnětnou a inspirativní konverzací s přáteli, či – ti více ctižádostiví – nějakou kolektivní hrou.

Po vyčerpávajícím dnu naplněném

nevšedními zážitky s výjimečnými lidmi, nás začala přepadat epidemie únavy, jež zanedlouho sklátila většinu z nás. A tak se hodovní místnost začala pomalu proměňovat v noclehárnu pokrytou zakuklenými lidskými housenkami. Někteří jedinci však měli tendenci poklidnou noční atmosféru narušovat naprosto bezdůvodnými výbuchy smíchu, byli však nekompromisně umlčeni ze všeobecného zájmu urvat z již takto krátkého spánku co největší díl.

Ráno se z housenek vyklubali noví, čistí lidští motýlci, kteří místností pole-

tovali tu do koupelny, tu zpět pro zapomenutý kartáček, nebo pro něco dobrého k snědku.

Závěrečným milníkem celé silvestrovské akce byla mše svatá, kde se prosilo o sílu, světlo a ochranu Boží do nadcházejícího roku.

Společný Silvestr byl opravdu velkolepý počín, proto děkujeme všem, kteří se na něm nějakým způsobem organizačně podíleli a zejména děkujeme společenství Vavříneček, že jsme mohli po jejich boku prožít nezapomenutelné.

- **salašnice Katka Stratílková**

Děti poprvé v kostele

Haló, je tu někdo v kostele?

V našem kraji jsme vděční v kostele za každého člověka a je jasné, že se nám kostely jen tak nezaplní... Ale kéž by pohled lidí nevěřících byl na církev lepší, ne tak odmítavý, kéž by se lidé nebáli vstoupit do našich krásných chrámů a nebáli se obdivovat dílo předků, obdivovat krásu ticha a obdivovat „něco“... spíše „Někoho“, Koho neumí pojmenovat a Který se chce dotýkat srdce každého člověka a Který k nim často při návštěvě kteréhokoliv kostela nenápadně promlouvá.

Ale já se musím zeptat rodičů...

Lidé z našich vesnic (Mříčná, Peřimov a Kundratice) často nebyli nikdy v kostele. Jako by se báli vstoupit. A tak jsem moc rád, že se to teď někdy podaří při nějaké slavnosti nebo při našem vánočním koncertě 27. prosince 2009, kdy v kostele bylo kolem 250 lidí. Bohu díky! V neděli nás bývá desetinásobně méně...

Ale co děti? Taková krásná památka a nikdy v ní nebyly. Vůbec nic o křesťan-

ství a kostelech nevědí... Nabízeli jsem paní ředitelce zajímavou prohlídku, ale nějak se toho bála. Až jsem ji nalákal na vánoční výzdobu, ale ona že se nejdříve musí zeptat rodičů, jestli jí to povolí. Povedlo se, a tak jsme se 8. ledna 2010 setkali v kostele. Jednalo se o cca 20 dětí ze školky a 15 dětí z 1.-3. třídy místní Základní školy ve Mříčné. Ptal jsem se děti na různé otázky: „Jak je kostel starý?“ Dal jsem jim několik možností a vyhrála varianta milión let. Vysvětlil jsem jim, kdo je to svatý a oni hledali v kostele podle popisu svaté:

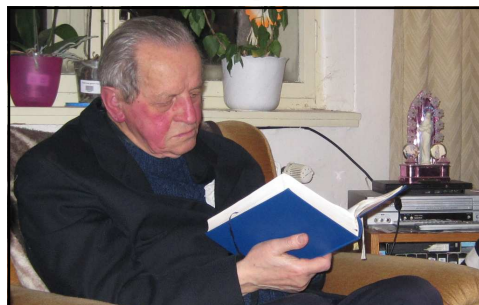
nost odstranění celibátu nepovažujeme za řešení ani za korektní přístup,“ uzavřeli stručnou kapitolu autoři. Čtvrtým „hříchem“ církve je podle autorů její uzavřenost vůči okolí, to, že se jí ne zcela daří přiblížit se lidem.

Podle sčítání lidu v roce 2001 katolíci tvoří 27 % obyvatelstva, v rámci věřících pak představují nejsilnější komu-

nitou – 83 %. Z 10 milionů obyvatel chodí pravidelně na nedělní bohoslužby asi půl milionu věřících. Podle autorů *Bílé knihy* však „není pochyb, že se v obyvatelstvu skrývá velký potenciál“. Naději spatřují v tom, kolik lidí si najde cestu do kostela o Vánocích a Velikonocích.

- **převzato z Christnet.cz (ČTK)**

Spolčo ve Staré Pace 29. 1. 2010

Mons. Karel Exner

Mráz, 30 cm čerstvě napadlého sněhu, daleká cesta až do Staré Paky... Nic z toho neodradilo 25 spolčáků, aby dorazilo na spolčo ke Kuželům. Zahájení proběhlo v kostele sv. Vavřínce ve Staré Pace (co víc si může člen společenství mládeže Vavříneček přát). Poté jsme se přesunuli „k Filipům“ (dle slov Mons. Karla Exnera, emeritního probošta katedrální kapituly). Mons. Karel Exner byl onoho večera i naším hlavním hostem. Pověděl nám něco více na téma víra. Hovořil například o vědě, kde zmínil jména jako Pascal, Volta, Ampère ad. Všichni to byli věřící lidé. Hovořil o dokonalosti lidského stvoření. Je možné, aby nějaký inženýr (možno i vynikající ve svém oboru) stvořil stroj, který by tloukl neustále, bez přestání, ve dne v noci? Lidské srdce je živým důkazem tohoto stroje. Dokázal by to snad někdo jiný než všemohoucí Stvořitel – Bůh? Po tématku,

kteří bylo v druhé části doplněno četbou z Katechismu katolické církve, následovala tradiční pauza na jídlo a popovídání si s druhými lidmi. Tentokrát však byla tato přestávka netradiční, protože jsme tento čas využili také k motání lístků do tomboly. Všichni jsme si náhle připadali o něco chytřejší. Kromě lístků na kterých bylo napsáno, že získáváte výhru číslo 25, jsme se mohli také dovědět, že slon je jediný savec, který neumí skákat, nebo že je lepší se smát než se mračit, protože k úsměvu nám stačí zapojit méně svalů. Po „motaci“ přestávce jsme si zahráli hru, vyslechli si slovíčko od teologa Marka O. Váchy z knihy *Místo, na němž stojíš, je posvátná země* v interpretaci jednoho ze tří přítomných Martinů. A jak už to tak bývá, závěr každého spolča patří modlitbě. V této části jsme si přečetli evangelium, které bude čteno v neděli. Ve chvíli zamyšlení nad textem mohl každý říct slovo či část věty, která ho v daném evangeliu zaujala. Následovaly díky a prosby, vzájemné požehnání, rozloučení se a cesta domů.

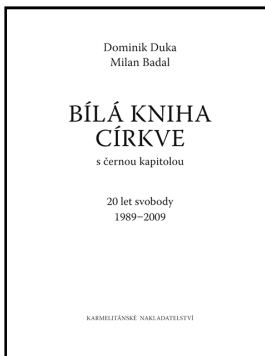
Chtěla bych poděkovat všem, kteří byli přítomni, a tak pomohli vytvořit úžasné společenství s Kristem uprostřed. Hned po Bohu patří v tuto chvíli největší díky Filipovi a celé rodině Kuželových, že ve svém domě pohostili 25 vymrzlých lidí. Kéž jim to Pán Bůh odplatí!

- **Ivanka Lukšová**

rání šampusu, které naštěstí všichni ve zdraví přežili, dále foukání svíček na dortu a hobly. Zábavné hry si pro nás připravila Zdiška s Marcelkou. Největší úspěch slavily dvojice, které spolu hovořily pouze otázkami. Doporučuji doma zkusit. Není to tak jednoduché, jak se zdá. Tento večer jsme

zakončili slovíčkem a modlitbou. Pak se všichni rozjeli do svých domovů obohaceni o hezký večer, s obrázkem Panny Marie (dárek od P. V. Huška) a pichlavým kaktusem, který nám připomíná slovíčko: *To, co chceš, není vždy to, co potřebuješ. Pamatuj – dnešní trny budou zítra květy!* - **Vítek Devátý** -

Bílá kniha církve rekapituluje dění za posledních 20 let

Za posledních 20 let se zvýšil počet katolických kněží o zhruba 12 %. Duchovenstvo se navíc omladilo, v roce 1990 byly dvě třetiny kněží v duchodovém věku, dnes je jich třetina.

*V Bílé knize církve to napsali královéhradecký biskup Dominik Duka s publicistou Milanem Badalem. Celý název útlého svazku zní **Bílá kniha církve s černou kapitolou, 20 let svobody 1989 - 2009.***

Dvacáté výročí listopadových změn roku 1989 autoři pochopili jako příležitost k ohlédnutí zpět i k výhledu do budoucna. Vzpomněli naděje upírané k církvi na přelomu 80. a 90. let i nenaplněná očekávání. O tom, že církev v tomto směru zklamala, mluvil Duka už v 90. letech. „Není divu, že církev namnoze tápala, často nenaplnila představy svých členů ani společnosti. Bez uzardění se církev neodvážila ani vstoupit do dveří, které se otevíraly, a vnitřně paralyzována tvrdošíjně lpěla na zaběhaných pořádcích,“ píše se v závěru nové knihy.

Po určitém tápání a hledání priorit se přesto katolické církvi daří najít si novou cestu, míní autoři. Zmiňují aktivity v charitách a hospicech, pastorační

činnost vojenských a nemocničních kaplanů i církevních škol.

Kniha se věnuje i nedorozuměním majetkové vyrovnání, česko-vatikánské smlouvě i zákonu o církvích. Připomíná neochotu politiků řešit tyto dlouho otevřené problémy, která často pramení z predsudků a nepochopení. „Ve skutečnosti zde rozumné argumenty velkou roli nehrají, církev a její aktivity se tak mnohdy stávají jen zástupným problémem a kopacím míčem na politickém hřišti,“ píše v knize.

Stostránková *Bílá kniha* obsahuje pětistránkovou „černou kapitolu“. V ní se vzpomíná například na aféru s pražskou katolickou teologickou fakultou, která kvůli nestandardnímu vedení málem přišla o akreditaci. Další černou skvrnu představují podle knihy kněží, kteří za minulého režimu spolupracovali s StB. Ne všichni se se svou minulostí dostatečně vyrovnali, přestože je k tomu biskupové vyzvali. „Bohužel se ale ukázalo, že svou vinu jsou ochotni vyznat spíše ti, jejichž vina je malá či sporná, než skuteční aktéři nepravostí,“ píše se v knize.

Velmi stručně a spíše obecně se pak autoři zabývají skandály se sexuálním zneužíváním v církvi. Česka se přitom týká pouze jeden odstavec. Píše se v něm, že i v ČR se objevilo „několik podobných skandálů“, které se vyřešily běžnou právní cestou. „Vyzozovat z těchto politováníhodných událostí nut-

„Je to muž, má vousy, meč a knihu...“ „Já už ho vidím, tam nahoře.“ „Ano, to je svatý Pavel a v kostele ho máme ještě jednou, víte kde? Je tady někdo taky Pavel?“ Děti pěkně poznaly betlém a pobavila mě odpověď na moji otázku: „Co přinesli tři králové?“ „Cukr a kalendář!“ zvolala hlasitě jedna dívka, která více než „betlémové“ tři krále zná Tříkrálovou sbírku, a to taky vůbec není špatné, dokonce i letos chodila jako král – královna. Děti si zkoušely zazvonit na zvonky, udržet misál, pouštěly jsem jim různé fotky, podívaly se k varhanám, viděly, jak se nafukuje meč, a ti starší se se mnou šly podívat dokonce ke zvonům.

Kdo dává, dostává

Nakonec dostaly čokoládové baličky a omalovánky od KDU-ČSL a mohly si od nás vybrat nové pohledy kostela nebo si vzít křesťanské časopisy IN! a Tarsicius. Paní družinářka chce dokonce tyto časopisy objednat do druž-

ny, tak snad to dopadne...

Potěšily mě rozesmáté a spokojené tváře dětí, ale také paní učitelka, které se mě ptaly, jestli budou moci chodit takto každý rok a jestli by to nešlo už na Velikonoce. „Také byste nám mohl někdy přijít zahrát do školy na kytaru! Pane Lukeši, kdykoliv zas budete mít něco připraveného, ozvěte se,“ loučila se se mnou paní ředitelka.

Byl to pro mě krásný zážitek a naplněný a smysluplný den, však jsem se za to taky dlouho modlil, aby to dobře dopadlo a aby si je Pán taky více „přitáhl“ k sobě.

Milí přátelé, děkuji, že jsem se s Vámi mohl podělit o tuto moji velkou radost. Pro mnoho z Vás to je jistě obyčejná, všední událost, ale pro mě znamenala mnoho... Kdo dává, dostává. A já té radosti z krásného a velkého zážitku dostal vrchovatě. Bohu díky a Vám, kteří jste to přečetli, také díky!

- **Jenda Lukeš** -

Proběhl týden modliteb za jednotu křesťanů

Na počátku roku 2010 měli křesťané na mnoha místech světa opět příležitost se 14 dní setkávat a společně se modlit. Od 18. do 25. ledna 2010 pak probíhal na celém světě Týden modliteb za jednotu křesťanů.

Ten se koná pravidelně od roku 1968 pod patronací Světové rady církví a Papežské rady pro jednotu křesťanů. Kořeny akce sahají ale až do roku 1910, kdy se ve skotském Edinburghu zrodilo moderní ekumenické hnutí. Tématem letošního ročníku byl verš z Lukášova evangelia „Vy jste toho svědky“ (L 24, 48).

Dokázal jsem opravdově prožít advent? Aneb o Vánočním spolču

Jak už se stalo zvykem, poslední společno občanského roku prožíváme v maletném domečku ve Zvědavé uličce. Jinak tomu nebylo ani letos i přes to, že Tonička již není mezi námi živými. Hned na začátku si pro nás Maruška Válková, která měla toto spolčo na starosti, připravila program, který se odehrával venku. Každá skupinka šla

podle svíček a u každé svíčky měla nějaký úkol nebo jen zamyšlení... Na konci si každý z nás mohl zapálit prskavku. Aby ostatní nezaháleli, tak jsme dostali „dopis od Boha“. Měli jsme zde i spoustu otázek, nad kterými jsme se zamýšleli a psali své odpovědi, jako např. dokázal jsem opravdově prožít advent? Co mi v tom pomáhalo a co

naopak bránilo? Co bylo pro mne v uplynulém roce tou nejdůležitější zkušeností? Z čeho má víra, mé křesťanství teď nejvíce žije? Co Bůh ode mne nejspíš čeká? Známa Jeho vůle pro můj život? Ale také třeba i takovéto otázky: Je na mne spolehnutí? Přebírám zodpovědnost, nebo se jí většinou vyhýbám? Jak snáším kritiku?

Jelikož nám venku pořádně vyhládlo, nikdo neměl nic proti tomu, abychom se vrhli na tu spoustu jídla. Nemůžu si odpustit a nezmínit Šimonovu skvělou specialitu, kterou si pro nás připravil. Asi nikoho z nás by nenapadlo, že Šimonova lahůdka byla guma obalovaná v čokoládě...

Po jídle jsme se všichni pohodlně posadili a zazpívali si pár vánočních koled. A co následovalo potom? No samozřejmě rozbalování dárků...

Když se všichni dosyta vynadávali na svoje dárky a na dárky souseda, následovala velice zajímavá hra, kterou si pro nás připravila opět Mařenka. Byli jsme rozděleni do skupin a měli jsme tři úkoly. První úkol spočíval v tom, že každé družstvo si vybralo dva zástupce. Oba měli za úkol zavázat si oči a nakrmit se jogurtem (mohu potvrdit, byla to opravdu zajímavá podívaná). Druhý úkol měl na starosti jenom jeden zástupce. Ten měl za zády jednu ruku a druhou musel rozdělat sirky, vysypat je a znovu je tam poskládat. To vše jednou rukou. Třetí úkol spočíval v tom, že dva zástupci

dostali od Marušky slovo, které pak museli pomocí svých těl znázornit. Výsledky však dopadly nerozhodně, a tak jsme si všichni pochutnali na výborné čokoládě. A jelikož už čas značně poskočil, zazpívali jsme písničku a pohodlně se usadili, protože pro nás Maruška měla připravené slovíčko. Ačkoliv bylo slovíčko trochu netradiční, o to bylo krásnější. Dozvěděli jsme se, jak vidět Krista v druhých lidech. A jak už to tak bývá, celý tento krásně prožitý večer jsme zakončili modlitbou a nádhernou písní *Narodil se Kristus - Anežka Holcová - Pán!*

O filmu Kawasakiho růže

Měl jsem možnost shlédnout nový film *Kawasakiho růže*. Podle mého soudu se jedná o průlomové dílo. Příběh je vystavěn jedinečně, herecké obsazení je velmi šťastné, herecké výkony naprosto přesvědčivé, kamera skvělá, režie mistrovská. Je třeba, abychom

dílo podpořili svou návštěvou v kině. Jde o nekomerční film, jehož žánrově zařazení bych definoval jako thriller svědomí. Pokud toto velké dílo nepodpoříme, hrozí, že do budoucna se budou točit v Čechách jenom podbíživé komerční cajdáky, které sice možná

někoho pobaví, ale nic nesdělují, takže inteligentní a přemýšlivý člověk už na český film nebude moci jít. Z kina půjdete v hlubokém zamyšlení a s přesvědčením, že i když v průběhu děje slovo Bůh nepadne snad ani jednou, přítomnost Boha je pro věřícího v díle velmi silně patrná. Velikost člověka netkví, podle tohoto filmu, v jeho heroismu, nýbrž ve schopnosti přiznat svou vlastní slabost.

Dílo je velmi silné a navazuje na to nejlepší ze zlatých šedesátých let. Osobně bych chtěl panu Hřebejkovi složit hlubokou poklonu a poděkovat mu za jeho odvalu jít do tohoto projektu, kterým musel naštvat velkou část našeho národa. Díky němu a protagonistům filmu umění zase začalo promlouvat k srdci a plnit svou nej-

vlastnější funkci. Tento film mi dovolu- je doufat, že s českou filmovou tvorbou to opravdu není tak zlé, jak se ještě před nedávnem zdálo.

Kéž by v podobném duchu vznikl film o dalším traumatu našich dějin, které nese jméno Mistr Jan Hus. Moc bych o to pana Hřebejka chtěl poprosit, protože se mi zdá, že jedině on by něco podobného mohl dokázat. Blíží se totiž rok 2015 a je opravdu zapotřebí něco velkého udělat právě na poli filmové tvorby.

P. prof. Ctirad V. Pospíšil, Th.D. OFM
profesor dogmatiky na Katolické teologické fakultě UK v Praze
a Cyrilometodějské teologické fakultě UP v Olomouci

Narozeninové spolčo u Devátých

Draží přátelé, byl jsem pověřen, abych napsal článek o narozeninovém spolču, které se u nás událo. Tak hurá, jdeme na to!

Začátek byl zajímavý. Díky nevládnému počasí a náledí jsme se obávali, zda vůbec někdo dorazí. Nejdříve doklouzali libštátští spolčáci, za chvíli i P. Václav Hušek a ostatní. Děkujeme všem, kteří dorazili. Velkou radost nám

udělal Vláďa, který na spolčo zavítal poprvé. Zase nová tvář!

Spolčo začalo písní k sv. Anežce České. Poté jsme vyslechli tématko od otce Huška, kde nám poutavě vyprávěl o svém životě, minulém režimu, zajímavých lidech – zkrátka o jeho pouti k dospělosti. Sestry tuto pouť začínají. Připravily si prezentaci od narození do svých osmnáctin. Nechybělo otevři-